

שביל ישראל ברצף מאילת עד חניון לילה נחל עקרבים

הקדמה

הליכה בשביל ישראל הייתה אחת החוויות המעצימות בחיי. השביל מאתגר גופני ונפשי. כל התיאורים כאן לפי ההרגשה הרגעית שלי בלבד. השמות אולי לא מדויקים. זה לא מסמך גאוגרפי. לזה יש המון אלא חוויה אישית בלבד. אם יצא שאיזה איש יצא באור לא חיובי, זאת לא הייתי כוונתי בהחלט.

Mar 8,2026

היום הכי מאתגר בשביל. נוף מדהים. עכשיו החניון לילה הר יהורם

Mar 10,2026

אני בסיום מקטע השני מהדרום שהיה הרבה יותר קלה, בחניון לילה. עליתי לגבעה בשביל הקליטה. הכל בסדר. גם יום מושלם מבחינת מזג האוויר והנוף. רק פעמים קפאתי רבע שעה בשביל עד שהצלחתי להתקדם. מחר יש עלייה גדולה.

הכל בסדר. יש הרבה מקומות שאין קליטה.
המשך יום נעים.

בסוף המקטע השלישי , אני הולך לבאר אורה למכולת.
הכל טוב

Mar 11, 2026

היום הרביעי בשביל היה גם מאתגר. טיפוס הרים וירדה. טיפסנו להר גבוה שטוח שאחרי שהצלחתי להגיע לפסגה לא העזתי להתקרב לקצה לתמונה או להסתכל. חיפשתי את המשך השביל, מקום עם שיפוע אבל סימון השביל הצביע על תהום עם ברזלים. מאתגר. הכל בסדר.

טוב מאד אבל עייף. אני באלפיז, התקלחתי וישן באוהל גדול

Mar 13, 2026

בוקר טוב! יום נעים

באליפז אתמול אחרי שדיברתי עם שחר שעות, קראתי ספרון בספריה במדף. הספר היה חדש והייתי הראשון לקרוא אותו. העצמה עצמית. היה מעניין. ניגש אלי ילדה וסיפרה הדוד שלה כתב את הספר. אמרתי לה שאני מסכים עם כמעט כל מה שכתוב בו ומעניין. היא אמרה שתמסור לדוד.

Mar 14, 2026

שבוע טוב מספיר . מוקדם בבוקר אם לא יירד שלג אחזור לאליפז להמשך השביל.

Sun, Mar 15, 3:14 PM

שלום!

יום שישי בבוקר נסעתי באוטובוס לספיר, יותר משעה צפונה מאליפז. מיד שירדתי קיבלתי טרמפ עד לבית של הרב בישוב. כבר היו הרבה שביליסטים שרובם הכרתי מהדרך. היו כמה קרטונים של לחמניות עם שניצל שהחלפתי את השניצל עם לחמניה שלו. לקחתי ירקות מהרב. התקלחתי וצירפתי את הבגדים שהיו עלי לכביסה שהתייבשה די מהר. מכיוון שבקרבת מקום היה מקלט רק לחמישים איש, הבנים עברו לכניסה של מרכז חינוך מול בית הכנסת. אחרי התפילות, בסעודה, כל אחד היה צריך לקום ולהציג את עצמו ולספר משהו קטן. שקמתי כולם התחילו לשיר "דוד מלך ישראל". אני תמיד שואל לשמות האנשים שאני פוגש שמכיוון שאני צב לא ניגיה, רובם הכירו אותי. השאלה המידית כמעט תמיד, היא בן כמה אתה. התשובה כמו בן "כבן 25". טיפסף גשם בשבת אבל לא השפיע על כלום. בבית הכנסת העלו אותי לברך את התורה.

במוצאי שבת ניסית לישון עד 1:00 והלכתי דרך הישוב לתחנת האוטובוס כדי לחזור למרכז המבקרים בתימנה למקטע הבא בשביל. לפני עלייה תלולה של עוד הר, מצאתי סנדל שורש. התלבטתי אם לקחת ולנסות למצוא את בעליו בהמשך השביל. הסנדל לא שבר את הגב כאשר התיק כבר מעל 22ק"ג. פגשתי שלושה שריונרים זוג בנות וביקשתי מהם להפיץ את דבר המציאה. בהמשך שמעתי מישהו צועק מאחרי דוד (עוז משהם) וביקשתי ממנו לכתוב את זה בקבוצה (אין לי וואטסאפ). אחרי עיקול חכו לי שלושה שאחד הכרתי קודם, בחור מאד נחמד. מצאתי דבר ברשות הרבים חייב הוכחת בעלות. הרחתי את הסנדל ואמרתי שזה שלו... הגעתי לחניון באר מנחן ב12:00 ולא נראה לי להמשיך עד 17 ק"מ לחניון הבא לכן הקמתי את האוהל וישנתי שעה. הנחתי שהליכה במרחק הזה יקח לי לפחות עוד שש שעות ואמור להיות גב מים בדרך שרצוי לעצור.

הכל בסדר.
דוד

Mar 18,2026

בוקר טוב מגרופית. הגעתי להצטייד באוכל. המשך יום נעים. אבא אוהב אותכם

בחורשת עצים לא רחוק מצומת שיזפון באוהל קפלן, דומה כמו אצל אברהם, כאשר גשם מטפטף וטוב לי.
יום מנוחה עקב הגשם הקל בגלל סכנת שיטפונות.
אבא אוהב אותכם

Mar 20,2026

הגעתי עד חניון לילה ציחור מצומת שיזפון 26 ק"מ. ירד גשם רוחות חזקות שעה וחצי. המקטע הבא, נחל ברק 29 ק"מ וספק אם אסיים לפני השקיעה, לכן אני אתייבש היום ומחר בתקווה ליום ראשון. 4 מקטעים לשבוע גם טוב. מצאתי מחסנית מלאה בכדורים שכנאה נפל לאחזה חייל ממסע לילה. נתתי לאראל החייל בג'יפ. רוב הצעירים דילגו על כמקטע אבל הלל סיפר בשבת שהוא פגש "זקן" בן 71 במקטע ושאל אותו האם הוא עושה את כל השביל. הוא ענה שכאשר היה צעיר דילג לכן משלים.... הנוף מדהים וגם כל מי שאני פוגש. שבת שלום!

Mar 21, 2026

סיכום

***יום שלישי הלכתי לצומת שיזפון (נאות סמדר) 26 ק"מ. מצומת עובדה יש שתפסו טרמפים 5 הק"מ האחרון אבל פיספסו פריחה מדהימה ושדות חיטה. בפונדק סמדר בגלל המלחמה ואין מרחב מוגן, היה להם רק טוסט טבעוני בש"מ 44. היה טעים. אבל יכולתי לאכול יותר. התקשרתי ל"שיר C", בחורה מאד נחמדה שאחראית על השביליסטים אמרה שאפשר להתארך במתחם שיש סככה עם שירותים ומים חמים במקלחת ואקבל תדריך בחדר אוכל ב19:00. עוד 4 שביליסטים היו איתי, 2 ממנרה, נחמדים. בחדר אוכל ביקשו שנדבר בלחש אבל אני זה לא בדיוק מתאים לאדם ששמע מאות פגזים. היא אמרה לא להבחל מהבומים שזה רעש הפגזים מאימון השריון. אמרתי לה שאני טנקיסט והייתה בשיפזון ובצאלים לא פעם. האוכל היה סופר טעים או הייתי סופר רעב או שניהם יחד.

***יום רביעי

היה צפוי גשם אחרי הצהריים וגם נגמר לי האוכל בתיק לכן החלטתי על יום חופש ונסעתי בטרמפ עם משה שגם שריון לגפורית הקיבוץ למכולת. קניתי יותר מידי במשקל. חזרתי לנאות סמדר חלק מהדרך עם נהגת מונית נחמדה(חינם) שנסעה לת"א. שיר C אמרה שעקב המצב וחוסר בחדרי בטחון החליטו באספה לא לאפשר לינה לשביליסטים יותר (ביטוח ואחראיות) לכן מצאתי חורשה מול מטע זיתים של הקיבוץ, מקום נחמד. היה סופת ברקים רוח וגשם ומעט מים באוהל הקיץ שלי אבל הסתדרתי.

***יום חמישי

הגעתי לפונדק למלא מים לדרך ופגשתי את שיר C ששאלה איפה ישנתי. בחורה נחמדה ואני מבין את המצב.

רוב התרמילאים שפגשתי דילגו על הקטע בין שיזפון לציחור באימרה שזה מאד משעמם. אני לא רגיל ל26 ק"מ. בדרך מצאתי מחסנית מלאה עם כדורים שכנראה נפל לחייל מסכן במסע הלילה הקודם. מסרתי אותה לאראל הגיפ' ודיברנו קצת. אמרתי שזאת מחסנית ששבר את גב הגמל ונא לקחת אותה ממני. סיפרתי שאני מחטיבה 7 וגם מחטיבה 188. בחור זהב. התחזית ציפתה גשם קל ב11 עד 12 ולא את הרוחות העזות והגשם מחטים שהיה בשעה וחצי האחרון של הצעדה. במקרה פגשתי 2 שביליסטים שלקחו טרמפ ב 5 ק"ש האחרונים, שעזרו לי להקים את האוהל כדי לברוח מהגשם והחליף לבגדים יבשים. אני הייתי רטוב לגמרי כולל הנעליים. דיברתי אתם ואספנו עצים למדורה אבל הגשם חזר. אחד מגדרה והשני מרחובות.

***יום שישי

הבחורים קמו מוקדם וצאו לדרך אבל עשיתי חשבון 29 ק"ש לחניון לילה הבא יגלוש לשבת עם שק שינה ונעליים רטובים לכן פרשתי את הכל להתייבש מצאתי כיסה ים וישבתי עם החול אבל בלי הבנות והמים לבד. היה נחמד והייתי כרגיל במצב רוח ושרתי את המילים שכל שיר, שורה ראשונה, וזמזמתי את היתר. מה לעשות מעט מילים אני קולט. בערב שבת בצאת שלושה כוכבים עשיתי קידוש על הבקבוקון היין שקניתי בנאות סמדר ואכלתי לחמניות עם סילאן, טעים. לפני השבת אכלתי קינואה שנשרף קצת והכנתי איטריות לסעודה שניה.

בלילה ירד גשם חזק רק 5 דקות.

***שבת

השכמתי בשחר, ברכתי ברכות השחר מסיפרון קטן שמסתבר מותאם לנשים אבל יש ברכות השחר ברכות המזון. ואגרת הרמב"ם.

נהניתי מהרוח הקרירה ומהנוף. הגיע רכב עם בדואי מתל שבע. הוא אמר שהכסה והמנגל שלו, הכסה בשביל אשתו (יש לו שלוש ולא שאלתי לאיזו מהן הכסה). הציעה לי קפה שהוא מכין לעצמו והיה טעים והל בלי סוכר. גם נתן לי בגט. אני הבאתי לן תמרים. הוא אמר שיש לו ועניתי לקחת לפחות אחד. הוא לקח 3 וסיפר ומותר 3 או 7 ולא אחד. בחורה נחמד. אמרתי לו שיש זבים כאן וראיתי שני זבות אתמול. הוא אמר שהוא משאיר להן לחם (היהודים זורקים הרבה עכשיו בגלל הפסח המתקרב) וחבל שנותנים לו לרעות איזה 50 גמל כאן. טוען שהם אוכלים רק הענפים הנמוכים ומשאירים את הגבהים כדאי שהעץ ימשיך לצמוח.

דיבר איך כתוב בקוראן על היהודים וחגיהם. חסן, בחור נחמד. אחר כך באו 4 רכבים עם צעירים. עם מוזיקה ערבית חזקה ועישנו ועשו על האש. הגיע גם צעיר עם ג'יפ' חדש יפיפה. כמובן לא התקרבת. איפה יש לצוער ממון לג'יפ' כזה. רק ממקורות כשרים אני מקווה. חסן סיפר קודם על זוג שנסחף בשיטפונות לפני כמה שנים כאן יחד עם הרכב. ניגשתי לעוד ערבי שהגיע, קיאק שמו לשאול אם התחזית לשיטפונות. הוא גם הציע לי קפה. הפעם מתוק בלי הל. הוא היה ביום שישי על יד ים המלח והאווהל החדש נקרע ברוחות החזקות אבל לא יהיו שיטפונות. לקראת ערב הגיעו ארבע שביליבטים צעירים. מבר עם, סאסא ואבן יהודה עם כוונה להמשיך את השביל מחר. לקחו את העצים שאספנו שלשום והכנו מדורה ודיברנו או יותר נכון דיברתי. סיפורי צבא ומהחיים. הכינו אורז ונקניקים על האש שויתרתי. אכלתי קודם סעודה שלישי בגט עם עדשים מוכנים מקרטון יחד עם הסילאן שקניתי שחשבתני שהוא טחינה) בתוך בקבוק לחיץ). עכשיו לישון ועוד מקטע שביל מחר.
דוד

Mar 24,2026

עקב הגשם הצפוי מחר ומחרתיים, קבעתי מושב זמני בחאן בצופר. לא היה מקום אבל הסכימו שאעביר את אוהל שלי מתחת לסככה בעת הגשם. התקלחתי פעם ראשונה מעז יום רבעי בנאות סמדר. קניתי אוכל להכנה בצרכניה כמו שלא אכלתי שנה. הכל טוב. המשך ערב טוב.

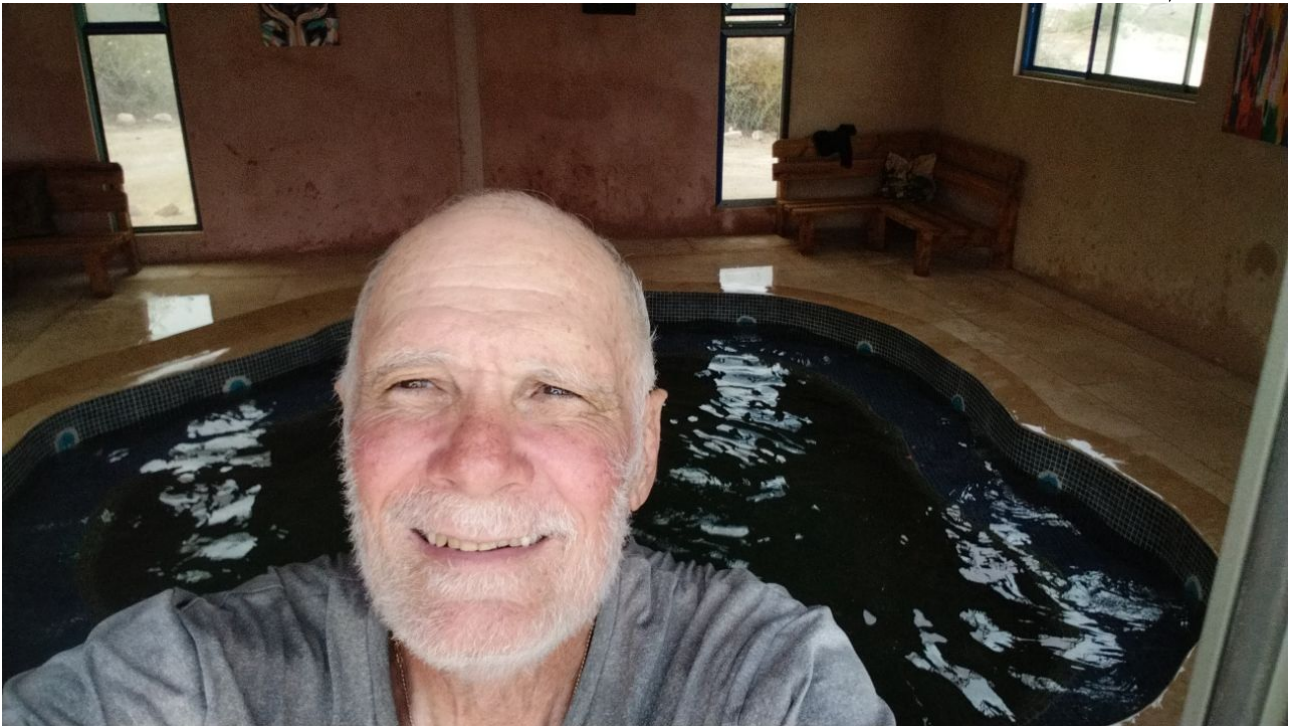

Mar 25, 2026

זאבי אמר לי הבוקר שאוכל לעבור לאוהל הגדול בצהריים לפני הגשם מכיוון שמשפחות ששכרו אותו עוזבים ויכול להיות שעוד שביליסטים יבואו.

הנחתי רק את הרגלים בבריכת השכשוכים המחומת. מתחיל עננות.

יורד מבול ויש הפסקת חשמל

מכינים ארוחת ערב עם השביליסטים. אחרי המבול וכל האוהל היה נחל מים באו חבר'ה והציעו שאעבור למתחם אחר. הכל טוב

Mar 26,2026

בוקר טוב! הכנו ארוחת ערב משותפת עם יוני כטבח ראשי. שרנו יחד עם אלעד עם הגיטרה המיני שלו עד 23:00 כאשר הלכתי לישון.

לאליהו יש מזקקת משקות חריפות. טעימה של המוצרים ועזרה בתלישת עשבים בחצר שלו

Mar 27,2026

סיכום

***יום ראשון

בלילה חששתי שגשמי הברכה יהפכו לברכה בתוך האוהל אבל בעיקר נרטב הקצוות של שק השינה שנוגעים בדפנות האוהל עקב הגובה המוגזם שלי או מידותיו הקצרים של האוהל. לא ישנתי טוב. לא הייתי רטוב או קר. חלמתי שאני רוקד עם צעירה יפיפייה בגשם (בליחה לאה). כמובן שבכל החלומות שלי אני נראה כבן 25 ולא כמו האיש שאני רואה במראה. קמתי ב 4 להכין שבוועלת שועל (עדיין לא ראיתי שועלים או תנים בקטעי הדרום, רק זאבים) ותא מהמים הנותרים. הגז במיכל נגמר אבל בגלל החרדה מחוסר מים וגז קניתי את המכל האחרון שהיה להם במכולת בקיבוץ גרפית לכן עכשיו. למבחן הטעם... יצאתי לדרך באיחור קל. הצעירים האחרים הקדימו אותי כרגל. אחרי בערך 5 ק"מ פגשתי אותם מתלבטים מה לעשות. הגענו לנחל פארן והוא גועש עקב הגשם בעיקר בסיני. מראה יפה של נחל זורם במדבר. היו הרבה בדואים עם רכבי 4x4 מעשנים ושותים קפה. עם הרכב הם סברו אי אפשר לעבור איפה השביל עובר. אחרי הרבה מחשבה החלטנו או יותר מדויק, הם החליטו שנעבור לעט לעט ברגל במקום הכי מתאים. חלקם החליפו לסנדלי שורש אבל אני נותרתי מחובר ברירה עם נעלי השביל שלי. היה דווקא כיף לעבור דרך המים הבוציים הקרירים. עברנו פעמיים בצעדים מדודים. כרגיל החבר'ה עברו אותי ונפגשנו שהם עקבו לארוחת בוקר. במקטע הזה יש גבי מים שקטע אחד ניתן לעבור עם התיק על מזרון אויר או מעל לראש שלא סביר בגלל משק התיק. אני אמרתי שאני לוקח את שביל העוקף את הגבים הראשונים וכך היה. אחר כך הבנתי שהם לא הצליחו וגם חזרו למעקף. כיבדתי אותם עם תערובת שביל שלי המכיל שקיות חמוניות קלופות, בוטנים, גרעני דלעת... לחסוך מקום בתיק לשפכתי לשקית אחת. בהמשך היה עוד מעקף לסולמות וברזלים ברדת לערוץ נחל ברק. אני פספסתי את הפנייה והגעתי לגבעת תצפית לירידה. חשכו עיניי ולכן החלטתי להתפלל מנחה במקום במקרה שזו תהיה האחרון... אני לא מסוגל לצלם כראוי נוף תהומי מרוב פחד. התחלתי להתקדם עם העניים על השביל או יותר דיוק הקצת אדמה ואבנים מידי לפני הרגלים שלי ולהתעלם מהנוף או חסר נוף (אוויר). היו קטעים מאד מאתגרים בברזלים ואפילו כבל פלדה להיתפס בו. דווקא ירידת הסולמות היה קל. אני נע בקצב צב והשמש לא עומדת במקום. המקטע הוא 29ק"מ, יותר מאי פעם הלכתי בבת אחת אי פעם במישור. הצלחתי לצאת

מערץ הנחל לפני השקיעה אבל בערך 7ק"מ הלכתי בדרך עפר באור הירח כמו בטירונות. בדקתי בישום ים אני לא טועה וכמה עוד דרך נותר עד שהגי פי אס הראה לי שאי בקרית גת... ב20:40 הגעתי לחניון הלילה ברק תשוש לגמרי. עוד הקמתי את האוהל הרטוב ושק השינה היה לח מהגשם לילה קודם. היה. מאתגר וכיף.

*** יום שני

קמתי לא ב5:30 אבל מוקדם. הכנתי שיבולת שועל ותא מהמים הנותרים כרגיל. כיבדתי החבר'ה עם תא מנטה. החניון היה בלי שום צל. לא מקום שהיית רוצה לקחת יום חופש מהשביל. יצאתי לדרך בערך 7:30. עקבתי אחרי קבוצה של שביליסטים בנקום מפה או יישום. טעות. הם דילגו על קטע נחל ברק וחזרו לעשות אותו לכן הלכתי חצי שעה בכיוון הלא נכון. פגשתי ג'יפ של הצבא ואמרתי שלום כאשר המשיכו. הייתי מאד איטי. הנעליים החמיצו מהמעבר הנחל יום קודם. ג'יפ פיקוד מהשלדג שוב עבר אותי ושאלו אם ראיתי חיילים בשטח. אמרתי הם בטח כאן אבל מוסווים היטב. הציעו תפוז שהיה קלמנטינה אבל בשבילי טעם גן עידן. שיפר מאד את מצב הרוח. היה שמש קופחת ורצתי קצת עננים שתקף הגיעו. לא יאומן. רב הדרך היה רגוע ללא עליות או ירידות חדות. לפני השקיעה הגעתי לסוף המקטע לכמה עצים ואין מקור מים אבל לא היה לי כוח לעוד 4 ק"מ לישוב צוקים או עוד 7 לצופר הכל טוב. זה חלק מהעסק.

*** יום שלישי

במשך הלילה הגיעו כמה וכמה רכבי שטח ושמעתי שהעץ שלי הוא נקודה וירטואלי שפוקדים. גם חשבת שביליסטים עברו אבל מסתבר אלא חיילי. בבוקר התארגנות איטית כרגיל. מכיוון שלא היה מקור מים חסכתי קצת לדרך המשך. שמחתי שלא המשכתי בלילה. השביל עובר קצת על דרך הבשמים הנבטית ואחד המצודות העתיקות על גביעה גבוהה. דרך הבשמים עבר מהעיר החצובה בסלע פטרה שבעבר הירדן לנמל עזה. כידוע, הנבטים שלטו בנגב במשך בערך 300 שנה עם חקלאות מדבר מפותחת ועסקי מסחר בדרך הבשמים מהמזרח. אני המשכתי למושב צופר להצטייד ולבלות ימי הגשם. כרגע עבר ענן. בצרכניה קניתי מצרכים כמו שלא אכלתי שנה, חצי משקל מהתיק שלי נדמה לי. לחם שחור וטופו ובקבוק משקה סוכר בטעם מיץ לצריכה מיידית. אורז, עדשים כתומות, פטריות בקופסא לארוחת ערב וצהריים מחר וכל מיני דברים לאכילה קלה בשבילי. גם תפוח, קלמנטינה ועגבניות... החאן היה מלא אבל סוכם שאני יכול ללון במקום באוהל שלי ולהשתמש בשירותים ומקלחת ובבירכה מחוממת מעל בגבעה ב 80 לילה. אולי היה יותר נכון למצוא מלאך שביל אבל הגשם יומיים ולא רציתי לקחת מקום של שביליסט צעיר יותר ממני. בחאן פגשתי בחור מקרית שמונה ומקיבוץ דפנה משפחות. נראה לי בדרום יש לא מעט משפחות שבורחות מהטילים.

***יום רביעי

עוד יום מנוחה לקראת הגשם שאמור לבוא. זאבי אמר שאני אוכל לעבור לאוהל הגדול המיועד לשביליסטים לפני הגשם לכן קיפלתי את האוהל ושמעתי כמה שיעורי דף יומים כאשר הטלפון בטעינה. נתתי את הרגלים קצת מנוחה. הליכה עם גרביים ונעליים רטובות אחר צליחת נחל פארן לא עשה להן טוב. הנעליים גם נידפו ריח של חמיצות. הכנתי שיבולת שועל במטבחון. בחאן ביקרתי בבריקת השיכשוכים (מים מחוממים) הפתוח 24 שעות שעל הגבעה. ישבתי עם הרגלים בתוך המים כאשר ילדים קפצו והשפריצו עלי מים. לא הערתי לילדים. זו הממלכה שלהם וטוב לראות את השמחה. חזרתי למתחם הראשי בזמן כדי לעזור להעביר ספות מתחת לגגונים. מרחוק ראינו מה שנראה כמו ענן או סופת טורנדו. אחרי העברת נספה האחרון נשמע רעם אדיר ומבול של ממש של גשם וברד. זרימות המים נדמה כנחלים. תפסתי מחסה במשרד המקום והיתה הפסקת חשמל שנגמר מרטיבות. האוהל שהנחתי את הציד נשטף. מזל שמאור השביליסט בדיוק הגיע והיזי לי את הציד על חומת אבן. הוא הציע לישון על החומה בתוך האוהל. אמרתי לו שבדיוק 5 דקות אהיה על החומה עד הסיבוב הראשון ועז לקרקע הרטוב. מזל הגיעו עוד שביליסטים שהציעו שאלך איתם למתחם של אליהו היבש. לקחתי את הציד וכך היה עם טיפטוף קל. עז נזכרתי ששכחתי את הטחינה, זיתים ופטריות במקרר שם. להפתעתי המקרר היה ריק. חיפשתי בפח ומצאתי את השקית הסגורה שהיה שם רק שעה. הכל טוב. אני לא יכול לזרוק אוכל. אצל אליהו מצאו לי חדר יחד עם בחור מבוגר גולן כבן 55. בערב הכנו ארוחת ערב משותף עם השביליסט יוני כטבת. האוכל היה הרמת בית מלון גם בהגשה. אתו עברנו את הפארן קודם. אחרי האוכל אלעד ניגן על הגיטרה המיני שלו שירים מtab4u ושרנו עד שפרשתי ב23:00. החוויה מיוחדת.

*** יום חמישי

עדיין אצל אליהו עם גשם קל אבל רב מעונן. פגשנו את "אליהו", טיפוס מיחד. אמרתי שהוא היה צריך להגיע שבוע הבא בפסח. זקן לבן ארוך וכיסוי ראש מיוחד. הוא הקים את מתחם האירוח שכרגע מארח בעיקר שביליסטים. הוא הקים Arava Distillery מזקקת משקאות חריפים כגון ברנדי תמרים וערק. נתן הרצאה על המקום ועל דברים ערכיים. בסוף הוא שאל איך אפשר ללמד את הילדים אהבה. הוא סיפר שהדרך היא להראות את אהבתך לאשתך. ברגע זה יצאתי הצידה בדמעות. אני לא יודע אם הצלחתי אבל האובדן של לאה טרי מידי. בהמשך הוא ביקש שנעזר לו בניקש עשבים שמוכר לי מנגינה בארמון. חלק

מהחבר'ה עזרו להכין מטבח אחד לפסח. הבת של גולן הגיעה ואני פניתי את החדר ועברתי ללון עם יתר הבנים. אליהו רצה לתת לי חדר אבל העדפתי שלא. אוכלתי ארוחת צהריים עם עוד חברים כאשר אני לקחתי את הספגטי לפני הערבוב עם רוטב הבשרי. נחמד מאד. סידרתי קצת את התיק להמשך השביל לספיר מחר בבוקר. שבע או שמונה ק"מ, לא רחוק לבלות את השבת. ישנתי שעה אחרי הצהריים ובערב עוד ארוחה מושקעת ביחד.

הכרת עוד שביליסטים נחמדים ומעניינים. מ"פ בשריון בחופשת שיחרור. כמובן נדבתי שאני גם טנקיסט מחטיבה 7 ואותו חידון 4 תמונות מהפלאפון שלי משלום הגליל בלבנון. רוב האנשים בטוחים שהתמונה שלי מעל אגם קרון על הלטני היא מרמת הגולן הצופה לכנרת עד התמונה שלי ביער הארזים... ישנתי טוב. *** יום שישי

קמתי ב5:30 רק לגלות ששעון קיץ נכנס לתוקף. יצאתי מוקדם כדי להגיע למושב ספיר לפני הצהריים - לקנות אוכל במכולת ולהגיע לבית הרב להתקלח ואולי לכבס את הבגדים - יש לי שני סטים. קניתי חלה מתוקה, טופו, עגביה, מלפפון, קלמנטינה, שתי בננות לחפיסת שוקולד מריר לשבת. פגשתי את הרב על יד בית הכנסת כאשר אני בדרך למכולת. בשביל מוקדם יותר שלושה חברים עברו את הצב שאני וגם רביע שבהמשך עצר וחיכה לי עם כוס קפה שחור טרי וחם. אמרתי שחבל שאין 20 בנות בשביל הצעירים הכל כך נחמדים שלא רק חושבים על עצמם. אני יושב בגינת משחקים עם מדשא ירוק, קצת קריר. בעל המכולת אמר שלא צפוי גשם בהמשך בשבוע הבא ואני מקווה שהוא צודק. די מאוחר בעונה לכמות כה רב של גשם שהתקבלנו. שבת שלום !

Mar 29,2026

נחל נקרות מהר יהב. מקטע מספיר לגב חולית

Mar 31,2026

בוקר טוב, במקטע למצפה רמון
בתחילת שביל ישראל באילת כחלום להגיע עוד מעט למצפה רמון. מאתגר וכיף.

Apr 1,2026

Apr 3, 2026

סיכום

*** יום שבת

הקדמתי לבית הרב הל חב"ד הספיר כדי להתקלח ולכבס את החלפת הבגדים שלי. לעומת השבת לפני שבועיים במקום עם יותר מאה שביליסטים, הפעם הגיעו רק עוד שני בחורים ואולי שבעה בנות שלא לנו במקום, הראל בחור תמני נחמד מעפולה ואחיה מאלוני הבשן בגולן) איפה היו התחנות הרוח בגבול עם סוריה). הראל משוחרר טרי מגולני ואחיה בן 19 לפני הצבא. הסיבה לכך היא אולי הפסח המתקרב. הפעם אחרי התפילות בית הכנסת הלא רחוק, חזרתנו ואכלנו בחצר האחורי של בית הרב. הסלק ו הזיתים היו להיטים בצלחת שלי. ישנו גם בחצר או ניסיתי לישון. בחצר היה דשא לא טבעי שנפרש מעל בטון עם בליטות וגומחות. לא נורא עברתי גם את הזה. היה לילה השני היה יותר מוצלח אולי סתם התרגלתי או הייתי יותר עייף. בשבת ביום המתפללים היו מסבירי פנים וזכרו אותי מלפני שבועיים.

*** יום ראשון

הקדמתי לקום. התחיל טיפטוף קל. פגשתי בתחילת המקטע קבוצה לא קטנה הצעירים, חלק גדול הכרתי וגם פנים חדשות. כרגיל אני עובר אותם והם עוברים אותי במשך היום. לא שמתי לב וסטיתי מהשביל מרחק לא קטן עד שהבנתי שזה שביל חיות. זה קורה לעתים. סימני השביל לפעמים מרוחקים מידי או לא מספיק בולטים. אני מנסה לסרוק את האופק ולקלוט אותם ולא מצליח תמיד. חזרתי לשביל בצד השני שהרי שוקת היונים שחצבו להר. אולי דגם שתחנת דואר מימי קדם. בדרך היו עליות וירידות אבל משהו מיוחד. מכיוון שלא הכנתי ארוחת בוקר בחצר הרב, עצרתי כאשר עדיין טיפטף מתחת לעץ בחניון ביניים. הראל הפתיע אותי כעשר חזר לחפש אותי ולראות שהכל בסדר. הוא אכל טונה קודם. כמות של קבנוס וטונה שהחברה אוכלים בשביל מדהימה. מכאן עד חניון גב חולית הלכנו ביחד ודיברנו. לקראת במחנה אספנו קצת עץ ישב למדורה. במקטע זה כמו עוד כמה בהמשך, צריכים להזמין מים בגלל אין במקום. יש מחבוא שמוציא בעזרת סרטון שהחברה המספקת מפיקה. אני מזמין 6 ליטרים שבאים בבקבוקים של שני ליטר. הראל נידב שלהביא את שלושת הבקבוקים משלי כאשר מקים את האוהל. בסוף רוב המקטעים אתה די עייף. היינו קבוע די גדולה בחניון. החבר"ה שהיו לא מעט דתיים קבעו ערבית ב-19:20. לא יודע למה אבל התפילה מאד ריגש אותי מתחת השמיים. אווירה מיוחדת. מוקדם יותר הכנתי אורז ועדשים לא מוצלח במיוחד אבל אכיל. אצלי הכל אכיל. הכינו מדורה טובה וישבנו שרנו ודיברנו. הבאתי 400 גרם חלבה שנגמר אחרי כמה סיבובים שהדגשתי שזה יקל על משקל התיק שלי. הראל מוקדם יותר הרים את

התיק שלי והכריז שאני חייב לצמצם במשקל. אין הרבה מקום לצמצום ולפיס את דעתו, החלבה סיפק כיבוד ותירוץ. כל אחד הציג את עצמו במדורה. נחמד. הייתי האחרון להציג את עצמי. המגינה לא עוצרת... בן כמה אתה. יש ממתוחכמים ששאלו מתי עליתי ובן כמה הייתי...

*** יום שני

קבעו זמן לשחרית אבל עד שהחבר'ה קמו מהלילה הייתי אחרי הנחת תפילין ותפילה. אני חייב להתקדם לפני השמש מתחילה לסחוט אותי. הטמפרטורות עדיין סבירות אבל לעומת הטיפטוף של אתמול השמש עושה את שלו.

המקטע לנחל גוונים יותר קשה, לפחות לי. הנוף יפה אבל הדרך לא נגמרת. לעיתים אני צריך להרים את התיק עם הידיים ופתאום הרגשתי דקירה ביד כל פעם שאני מרים. חשבתי שאולי קוץ ננעץ בתחתית התיק. אז ראיתי שיורד לי דם. לא כל מקום אמי יכול להוריד את התיק או בגלל הנוף המפחיד בקטע צר או בעליות וירידות. בסוף שפגשתי חבר'ה שעצרו למנוחה, מצאתי את הבעיה. בבאר אורה עובד ניקיון נתן לי ערכת תפירה קטנה עם מחט וכמה חוטים

שמתי אותו בפאוצ' ולא חשבתי עליה עוד. המחט השתחרר ובלט מהתיק. דבר קטן... עברתי בנחל אבנים בשורת קוביות סלע ענקיות, "האבנים האומדים". טעיתי פעמיים במסלול. לא נורא. פגשתי את אורי שסתם מטייל מקטע. הוא אמר שהוא הדריך בבני עקיבא בארמון הנציב ושאתן דישון, שמונצח בכרם, היה צעיר ממנו בשנה או שנתיים.

פגשתי גם מטיילים ונופשים רגילים. משפחה שהאבא גר בקרית שמונה לפני שלושים שנה שאחיו עדיין שם. הציעו לי אוכל שבדיעבד הייתי צריך לקבל. יום ארוך. קלימטר לפני חניון לילה החל גוונים הייתה ירידה מאד מאד מאתגרת. זחילה. כאשר נלחץ התיק, השלוקר מוציא מים מהצינור חופשי מבלי למצוץ, כדי לשחרר לחץ ולא להתפוצץ. הרטיבות על הנעליים לא מסיעת לי בירידה בקיר אבן. מחפש נקודות אחיזה ומקום לשים את הרגל ואין. מאד מאתגר. גם הבנות, ויש בשביל, התלוננו על הקושי בירידה הזאת.

יום ראשון פגשתי את שינאור וחיים. שינאור עלה מצרפת והוא הדוד הצעיר של חיים שלומד בישיבה בבית שמש מניו יורק. הולכים רק שלוש מקטעים. לחיים ביום הראשון היה קשה אבל התרגל די מהר. אמרתי לו שאכין שרשרת ברזל כדי שהוא לא יחזור לאמריקה. בחור נחמד. כך בשביל. מדורת לילה היה עם הרכב שונה מליל קודם. היו בה גם אנשים שברחו מהזעקות והטילים ויש הרבה כאלה.

גיל שאל אותי איפה אני במקור והפתיע שהוא אמור להדריך במחנה קייץ הקרוב בצפון גורגיה בהרים. הלכתי לישון לפני כולם והיה לילה קר. התעצלתי לקום לגרוב גרביים ותחתונים תרמיים.

*** יום שלישי

נגמר לי השיבולת שועל ולא קניתי עוד בגלל שרציתי לגמור את החמץ לפני החג, לכן לא הכנתי ארוחת בוקר. לא יוכל לחכות לאורז, עדשים או קינואה להתבשל. היום יש שלוש כי עליות קשות ואחרון שעלו על רמת מצפה רמון מהמכתש.

בעצירה הראשונה לאווירור רגלים כיבדתי את כל אחד שעבר עם תערובת שביל שהכנתי. קניתי במושב צופר בוטנים אגוזים חתיכות בננה וגרעיני חמניות קלופות וכדי לצמצם נפח, שפכתי לשקית אחת וניערתי. אין כמו שביליס רעב להגיד תודה על כל ביש אוכל.

ההר השני היה עם קיר טיפוס ללא נקודות אחיזה. אי אפשר להתרגל. לפחות אני. שלוש בנות, בנות שלושים, אחרי תארים באוניברסיטת טיולו אחרי (גם לפני). הם היו פי כמה מהירות ממיני אבל עדיין איטיות יותר מיתר השביליסטים. הם הטעו אותי פעמיים באותו יום בכיוון השביל. אחרי הירידה מהר השני והנוף המרחיב שלו, הלכתי בתוך המכתש בחום היום. המליצו ללכת בקטע האחרון בשביל ישראל הישן שמקצר את הדרך בחמישה ק"מ. אני נוטה לא לקצר. טוב שהבנות כיוונו אותי בטעות לשביל אחר, מכיוון שאם לא, לא הייתי לוקח את הקיצור הדרך. פגשתי אותן והתנצלו אבל אמרתי שהכל בסדר. לא ראיתי סימן שביל זמן מסוים ומצאתי בישום שביל ישראל דרך לחזור לתלם. הייתי מותש במכתש טבל טוב לי. העלייה לא הייתה מאתגרת הפעם. לא מפריע לי עליות אלא קירי הטיפוס ושבילי העזים. הגעתי לרמת מצפה רמון ופגשתי היעלים המסתובבים חופשי בישוב. גם תצפית היפה על המכתש. שאלתי כמה אנשים אבל לכל מלאכי השביל לא היה מקום בגלל האורחים לחג. בבית חב"ד עזרתי לשלום להכניס יינות ודגות לבית מהרכב. הוא שאל אם לא כבד מידי אבל הצבעתי לתיק ששוקל הרבה יותר. הרב אמר שאין מתחם לשביליסטים במתכוון מכיוון המון אנשים מתפרנסים לתיירות ושהקומה העליונה של הבית יש חדרים להשכרה שלא קשור אליו. בלי ברירה עקב התחזית לגשם שלמתי מחיר מופקע לארבעה לילות. עייף ואין כח לחפש עוד מקום או להתווכח על המחיר. כאשר עליתי למעלה המצב התדרדר. חדר עם ארבע מיטות, קירות ריקים, מין אכסניה זולה במיוחד כאשר. אמרתי לעצמי, כמו החדר על הגג בבית המלון על יד שער יפו 77 שלנתי בו לילה. בהמשך גיליתי שמים מהאסלה גלשו לרצפה ואין ראש לדוש המקלחת. בהמשך בה בחור רוסי מבוגר ועם טפלון סידר את הנזילה והביאו ראש למקלחת. בנוסף הפעילו מכונת כביסה ומייבש צמוד לחדר לשעות הקטנות של הלילה. לא ממש הפריעו. בן אדם עייף סובל הכל. ביציאה מבית חב"ד לחיפוש אוכל לארוחת ערב, פגשתי מידי את אחיה שהכרתי בספיר. ישבנו

בטיילת עם מראה המדהים של נוף המכתש. הצטלמנו והוא נסע לערד ללון. בחור צעיר שרוצה להגיע ליחידה מובחרת. רץ ממש את השביל. הבנות בנות 30 עברו ומסרו חג שמח לפני שהתפזרו לביתן לפסח. רינה אמרה שהן מצאו את השרשרת של הראל והאם יש לי המספר שלו. במקרה הוא ביקש את המספר שלי. רשמתי את מספרה של רינה. הבנות מחפשות כיוון בחיים וגם בעל. בשביל הבנים בדרך כלל צעירים יותר. הלכתי לסופר המקומי שהם בתהליך הסתרת החמץ. קניתי טופו, חלב צמחי בטעם ונעל, חמוס וופלים כשרים לפסח. חיפשתי פרכיות אורז שדווקא כשרים לפסח אבל כנראה שהם חשבו אחרת. ישבתי על ספסל ואכלתי עם הוופלים את החמוס. טעים. התקלחתי במים הלא חמים ביותר והלכתי למיטה

*** יום רבעי

קמתי עם התרעה לטילים אבל בלי אזעקה.

שחרית ב8:30 במקום. חב"ד תמיד מהמאחרים. אני מניח שאקבל חווית חב"ד האולטימטיבית בחג ושישי ושבתי. אני מנסה להכיל את כל אדם אפילו אם לפעמים שהדרך לא נראה לי. אמש הרבנית שאל האם יש לי חמץ בתיק מכיוון שהכשירו כבר את החדרים. אמרתי של לא אבל אחר כך אמרתי לרב שיש לי קטניות שכשרות לעדות המזרח וכשרות גם לי... אמרתי לו שלא אכל בחדר. הלכתי למרכז לחפש אבזם לתיק ולא מצאתי. התופרת שאיש המספק מים לשביל שאולי יהיה לה נסעה לחג ובחנות קולומביה לא היה. הם כל כך יקרים בחנות. קניתי מכל גז. לא היה עודף לכן ניסית לשלם באשראי אבל נדחית. כנראה רחוק מאזור המגורים הרים דגל אדום. זה לא קורה בגפרית, צופר או ספיר. כנראה שהתכנה לא מספיקה חכמה לדעת שאני על השביל. עם הכנסת קוד הכל הסתדר. הלכתי לקנות משהו לצהריים ומצאתי מכולת קרובה אלא שהתברר שזו מכולת רוסית עם הרוב חמץ וסתם שום דבר לא בתאים. בשתי חניות בהמשך קניתי פלפל, בננות, תפוח, קלמנטינות, איטריות אורז + פירה ת"א + צימוקים לשביל ופריכוני אורז ועלי גפן לצהריים היום שישי ומיץ תות בננה לעכשיו.

הראל שלח לי דואר אלקטרוני עם תמונות שלנו ואני שלחתי לו את המספר של רינה לסגירת מעגל. חזרתי לבית חב"ד אחרי הארוחה וישנתי עד 16:00. לכבוד החג ולכבוד לי התקלחתי. הפעם המים היו חמים. אנשים לפעמים לא יודעים להעריך דברים קטנים עד שאין. בשביל מקלחת קרה זו מותרות. מקלחת חמה ממש. עוברים לעתים כמה וכמה מקטעים ללא מים או מים מוטמן שיועד רק לשביליסטים ורק לשתיה.

אחרי מנחה וערבית הסדר התחיל. פיצלו לשני סדרים עקב חשש לגשם וסוכה לא אטומה. ישבתי בשולחן עם ארבעה בחורים צעירים בני שלושים ומשהו ובת יחידה, לא דתיים. לא היו אנשי השביל. הם היו נחמדים (אולי אני משתמש במילה באופן מופרז). אחד היה מהנדס תוכנה בין עבודות המיועד לעבוד בנבדיה, החברה שמייצרת רכבי אי איי וגרפיקה. ניסיתי להסביר שאני מתכנן זמן אמת מעל הרעש של המקום. 4 כוסות יין זה לא פשוט. אחרי הכוס האחד של שבת אני רוצה למיטה. היה יין מקומי טוב "המדבר", גם הגולן. היה חסר שירת הקטעים בהגדה. חשבתי שחב"ד דווקא ישירו יותר. היה בחור בגיל ביניים שהיה גר באמירות 19 שנה בלי שידעו שהוא יהודי. בצבא, אני חושב, הוא למד ערבית לבנונית והיה חוקר שבויים. הוא מכיר את הבת של סאדאם חוסיין מקרוב כחברה. העלילו עליו שהוא משתמט ממס הכנסה וישב בכלא 18 חודש לפני שקיבל חנינה. מעניין. בלילה התעוררתי לזמן קצר לשמיעת שירה מהסדר המשפחי יותר של הרב ב2:00 בלילה. התעוררתי פעם נוספת מן טיפטוף לא ברור, עד שהבנתי שהגג דולף מהגשם על מיטה סמוכה. העמדתי את המזרונים כדאי למנוע יותר רטיבות ואחר כך מצאתי נטלת ידיים שפתר את הבעיה אם לא רעש הטיפטוף.

*** יום חמישי

בבוקר בשחרית העלו אותי לברכת התורה. המון זמן לא הייתי בבית כנסת שממש התפללו במבטא אשכנזית. גם הסדר בתפילות קצת אחרת. אכלתי ארוחת צהריים עם משפחת הרב ואורחיו - הבחור מהאמירות, תימני מבוגר, מבוגר לאומי, אבא ובן וחבר (חוזרים בתשובה) ובחור חרדי שיושב בתפילות עם הראש שמוט מעטה בתענית דיבור. אם אני תמהני טבעוני, הוא הדבר האמיתי אבל לא טבעוני. מזכיר לי בחור חרדי מאיזה סרט שראינו שהשתבש בגלל לקיחת סמים. שיהיה לו רק טוב. לפני מנחה הרב קצת דיבר על המצב עד שהמניין התגבש. לא נגררתי לשאלת גיוס...

Apr 4,2026

שבוע טוב ומועדים לשמחה

סיכום

*** יום שישי

רוחות עזות וקר לפנות בוקר. עוד טיפטוף מהתקרת הבטון.
שחרית ב8:30 שזה אמצע היום בשבילי לכן שמעתי כמה דף יומי מהאינטרנט. לדף היומי התמכרתי. מאד מעניין למה ואיך הלכות נקבעו ומאיפה המקור. לא כדאי להיות בור ועם הארץ אם אפשר אחרת.
גם מילאתי מים בשלוקר ובבקבוקים וסידרתי את התיק להמשך המסע יום ראשון. אכלתי יתר החממת הבוטנים שהיה לי (ממש כבד מידי לסחוב) על פריכות אורז עם בננה בטיילת המשקיף על המכתש. יותר מידי קר. קניתי עוד בננות וחבילת טופו להשלמת ארוחת בוקר. עכשיו השמש מנסה להציץ אבל עדיין קר. מה קורה? תחילת אפריל בגשום וקר? שבוע הבא מתחיל עם מקטע שמוגדר קשה וארוך. הזמנתי כבר שישה ליטר של מים. החיים ממשיכים עד שלא... בארוחת שבת אצל הרב, הבחור מהאמירות, משפחה חרדית, משה הכהן, הבחור השקט אוריאל ואני היינו האורחים. למדתי מהר מאד לחסל את כל הסלטים הטבעונים מכיוון שהדג, המרק והמנה העיקרית היו בשרי. גם הרבה סלטים עם ביצים. אכלנו רק מצות שמורות. אני הייתי מעדיף מצות המכונה הטובות. שתיתי קצת יין מכיוון שארבע הכוסות מהסדר ושל שבת יכלו לגרום לחומצה בדם לעלות וחסר שהרגלים תתנפחו בגלל זה. אני תמיד מנסה להכיל את כולם. יש הרבה טיפוסים שונים ומשונים בעולם הזה. כנראה יש סיבה שהם כאן כמו הסיבה שאני כאן אני מניח.

*** שבת

שחרית בחב"ד מאוחר מאד 10:00. בארמון הנציב אנו מסיימים 10:15 או קצת אחרי לכן קמתי והלכתי מטרים ספורים לטיילת ב7:40 לשאוף אוויר קר ולהתחמם קצת מהשמש. לא הייתי לבד. היו מגוון פליטי המרכז עם כלבים ובלי שגם היה אותו רעיון. לרוב אמרתי שבת שלום. אני נראה כמו חבר בית היושב על ספסל מול המכתש. תמהני אמיתי ממש. אני מהין את מבטי הרחמים לרוב או התעלמות לעיתים. היה קר ורוח. בסעודה שנייה דייויד החליף את משה. דייויד הוא פרופ' בפסיקה מאוניברסיטת באר שבע בן 88 או משהו. כל הילדים שלו גדלו כאן אבל גרים בארצות הברית לתדהמתי. אני הייתי רואה בזה כישלון מוחלט. הוא רץ כל בוקר חמישה ק"מ עדיין. הוא גם כהן. בגלל הרעש לא שמעתי כל משהו סיפר. גם הגיע צעיר בשם יוסף חיים מפסגת זאב.

אותו תסריט של מחסל הסלטים... חמין עם בשר כמובן. הם לא אוכלים קטניות כולל אורז. קשה להתקיים רק מסלטים בלי פחמימות. רב קרא לי ובירך אותו שאהיה שמח תמיד. אמרתי לו שרני תמיד מסתכל על החצי המלאה של הכוס. הוא אמר " חכם" פרשו - חצי כוס מלאה. אחרי הארוחה שבת לטיילת. לא יכולתי לשבת הספסלים הקרובים לקצה מרוב פחד. לא מובן מכיוון עליתי ברגל בשביל מהמכתש. הלכתי לשיעור לפני מנחה. הם התחילו מסכת סוטה. אני זכר אותה מדף היומי. אוריאל דיבר עם הרב שיחת נפש בנוכחותי. בחור שמרגיש כאבים לא מוסברים ונדמה לי הסובל מדיכאון. אני אמרתי לו שאני מכיר את זה מקרוב ולא הייתי מחליף את הילד שלי שלעתים במצב דומה בכל הון שבעולם. יש סיבה למה שאנו עוברים אפילו אם לא מבינים הכל. בהמשך נכנס בחור תימהוני שנכנס כל רגע ללימוד ללא קשר לחומר הנלמד. הרב היה חסר אונים. אמרתי לו שיש סיבה שמגיעים אליו אפילו אם זה לא מובן לו.

אחרי מנחה

, לקחתי את פריכות האורז והבננות יחד עם כוס נס קפה ללא חלב צמחי ואכלתי על ספסל מול בית חב"ד כדי לא לפגוע בכשרת. היה רוח וקר וגמרתי מהר ונכנסתי בחזרה והכנתי עוד כוס קפה. בבוקר שאון מהאמירות היה שליח ציבור לחלק הראשון. הוקלתי מכיוון שהוא התפלל במבטא ספרדית ובקול והיה ברור.

עכשיו אני רוצה להתקלח כל עוד יש מקום עם מים לפני הלא נודע מחר ..
שבוע טוב ומועדים לשמחה

Apr 6,2026

בוקר טוב

ערב טוב, אני בחניון לילה חוד עקב. מה שלומך

Apr 7,2026

בוקר טוב. אני הדרך לחניון לילה מדור, הכל בסדר. אני אוהב אותך
אבא בחניון עם עוד אנשים. חג שמח!

Apr 10,2026

סיכום

*** יום ראשון

התחלתי את היום באיחור. תכנתי לקום ב5:00 אבל התעוררתי לפני 6:00 ללא השכמה. כנראה הפלאפון עבר לזמן ירדן (במשך הבוקר הגי פי אס הראה ירדן). עזיבת בית חב"ד שהיה לי בית חמשיה לילות מלווה ברגשות מעורבות. קשה לי עם כמה מנהגים של המקום. גם ההעתק של חזית הבית לדמות לבית של ה"רבי" גורם לי אי נחת. סך הכל אנשים טובים. עברתי בטיילת מצפה ומרכז המבקרים שיכולתי לפקוד יום שישי אבל לא חשבתי על זה. המכתש היה מכוסה ערפל בוקר. ביציאה מהעיר, היה גן עם כמה אוהלים שיתכן יכולתי לשהות אם ידעתי לפחות שישי ושבת אבל הגורל רצה אחרת. הליכה עשר לשתי עשרה ק"מ במקביל לצוק של המכתש ודרך 4x4. בצוקים מקוננים עפות דרוסים. עברו אותו כמה שביליסטים שלא הכרתי וכמה שנפגשנו כמה וכמה פעמים. המקטע הוא מוגדר קשה - גם באורכו (27ק"מ) וגם בעליות וירידות ובהליכה בנחל. בנחל יש לתמרן בין סלעים ענקים, לפעמים גם עולים מעלהם. זה מאיט את קצב הצב שלי אפילו יותר. הנוף מדהים. יש פרחים בערוצי הנחלים בעונה זאת במדבר. הדרך נראה לי כסלול עם אבנים, אולי חלק מ"דרך הבסמים". עליות קשות. היה גב מים ירוקים נחמד. פגשתי לא מאט עמך המטיילים בחול המועד. משפחות עם ילדים צעירים שעוברים את הסלעים כמו יעלים. איך? נולדו עם גן שלחסר לוי? בדרך כלל, אני עוצר לשאול את שמות ומאיפה הם. בסוף כאשר כבר מכשיך אני טועה בפניה ועד שקלטתי שאני טועה (אין סימני השביל) מוסיף עוד לדרך הלוך ושוב. בכניסה לחניון פגשתי שני חברים שעזרו להביא את הקבוקי המים שהזמנתי מהמטמון. אחד שריונר ודיברתי הדברים שקרו לי בצבא. שפה משוטפת בהחלט. פעם טנקיסט תמיד טנקיסט. בחושך מוחלט הקמתי את האוהל בסביבה לא מוכרת. עייף, לא מילה גסה, הכנתי אוכל על הגזיה וישבתי עם צעירים סביב המדורה מצומצם. יונתן היה מיני גיטרה שהוא סוחב. הצטרפה חברה של יונתן. נודע לי ששם השני שלה הוא לאה אחרי שאלותיה לגבי משפחתי. חודש כבר ללא לאה. קשה להשלים. אולי זה רק חלום. הזמן אמור לעמעם אם אצלי עדיין לא. הרכב האנושי שונה מלפני שבוע. הרבה תיכננו ללכת רק עד למפצה ואחרים יש עיסוקים אחרים החול המועד. היה קר מאוד בלילה.

*** יום שני

קמתי מוקדם

הקיפול וסידור התיק לוקח לי יותר מידי זמן. גם אכלתי מלא פירה תפוחי אדמה מוסיפים לפתיתים רק מים רותחים. הליכה על ציר צינורי הנפט עם עליות וירידות תלולות אבל לא משהו לא רגיל. לא הרגשתי שאני הולך לאט יותר מאתמול. הדרך אמורה להיות קצרה יותר אבל גם מקטע קשה. לא הרגשתי את הנחת אורך הדרך, המנוע שלי צריך זמן להתאושש. פגשתי בחור קצת צעיר ממני שהולך עם הכלב שלו לטיול של יומיים שלושה. הוא במקור מקיבוץ מזרע אבל השנתית האחרונות גר במדרשת בן גוריון. הוא

אמר אם הקצב שלי איטי , שלו חצי. נראה לי הגזמה. גם זוג בגיל הביניים שאל אותי אם שמי דוד. כנראה יש באטרקציות כמו היעל ו"הדוד". כמובן לא אמרתי להם את גילי הצעיר האמיתי. מעל ההר (לא במונחים של חוץ לארץ) רואים את העמקים והוודיות. תצפית מעולה ומרכיב. בהמשך הנחל העונתי, רואים מה שנראה כמו נווה מדבר. עצי דקל וצמחיה עבה. לא היה בירכה או מים אבל ישבתי ודיברתי עם יונתן שהיה בעצירה. הוא עתיד. להתגייס בזמן הקרוב לסיירת מנכ"ל או איך אומרים את זה. הליכה בנחל. הפעם יש קצת זרימה יחד עם בריכות מים. שני בחורים שהיו במדורה אמש מתלבטים אם להיכנס למים עכשיו או יותר קדימה. אחד שואל אם אני נכנס והגבתי שלא אבל שנית את דעתי. אני הדוד ולא משה רבינו שלא נכנס ל... המים היו בוציים כמו נחל הפארן שעברתי לפני שבועיים או משהו. קרירים והשמש בדרך לשקיעה ויש לי עוד הרבה דרך. רק שכשכתי ושפכתי מים על הראש והחזה. בצומת היה שביל בסימן כחול אבל לא היה סימן שביל ישראל. הייתה ירידה בברזלים לבריכה גדולה יחסית. בסוף הברזל האחרון היה רק שביל בוצי. אחרי כמה שניות מצאתי את עצמי יושב על הבוץ אחרי החלקה. טוב שהמזרון הגלילי קשור מתחת לתיק והוא משכך כל נפילה. המשכתי לכיוון הבריכה ופגשתי פקח שמורות הטבע בשם ליאור. השאל איפה אני רוצה להגיע והסתכל על השעון ואמר לי בתקיפות לא להמשיך את שביל ישראל אלא לקחת שבילים אחרים מפני שאין לי סיכוי להגיע לפני החשיכה. הכל לטובה. אם לא הייתי עוצר לשכשך במים אולי לא הייתי פוגש את הפקח. הוא גם אמר שאם יש טרמפ, תיקח. אני לא מתווכח עם פקח שהיה נחמד והלכתי כיברת דרך עד שג'יפ עצר לי (ולא אני שניסיתי לעצור אותו). הנהג בחור תמני עם כל המשפחה הציע לקחת אותי. התלבטתי, זה עובר על חוקי השביל, אבל עליתי. הם בישוב תלם שמעל בית גוברין. לקחו אותי עד לחניון הלילה. אני מניח שהיה לוקח לי שעתיים או שלוש ברגיל. הגיפ' טלטל בדרך ה4x4 ו הבן הבחור שלו ניווט. מעולם לא ראיתי כיף לנסוע בדרך משובשת בג'יפ'. מספיק בצבא. אבל יש כאלא. הוא נתן לי מספרו ואמר שאגיע לבית גוברין הוא ירד לקחת אותי לאירוח. הסברתי לו שאני מטייל כל עוד מזג האוויר לא שרבי ויש לי עוד כח ובית גוברין רחוק. יונתן היה כבר בחניון וסיפר שהוא גם פגש את הפקח והירידה מההר בחושך באמת מסוכנת אפילו לעצמו. אני באותי רגע הרגשתי כישלון מוחלט. שני שלישים של המקטע עשיתי אבל לא נראה לי שבעוד עשר שנים אשלים את שליש הנותר. מסכנה - החיים מלאים בהצלחות וכישלונות. הכישלונות מעצימות את ההצלחות. להתגבר ילד ולהמשיך הכל לטובה. היו גם ארבע צעירים לפני גיוס משכונות שונות בירושלים שבאו לטייל קצת. הם לומדים באקדמיה למוזיקה, כל אחד בכלי אחר. במובן הייתה שיחה ערה עם יונתן עם הגיוס שלו. עוד שני צעירים שלומדים רפואה מתל אביב השלים את המדורה. הצעירים הביאו את העצים מירושלים! אחד הלומדים רופאה עתיד להתחתן בקרוב.

הלכתי לישון לפני כולם. פחות קר הלילה. התעוררתי מהתרעה מטלפון שמישהו ובומים של יירוטים. היינו קרובים למפעל הטקסטיל של דימונה.

*** יום שלישי

כיוונתי את השעון לחמש וחצי. המקטע קצר היום ודי מישורי. יצאתי ללא ארוחת בוקר אבל במצב רוח טוב אפילו טוב מאד. אחרי כמה זמן ללא סימן שביל הבנתי שהייתי שקוע במחשבותי ופיספסתי את הפניה או האבן זז והצביע על כיוון אחר, שגם זה יכול לקרות. פתחתי את ישום שביל ישראל בטלפון. די רחוק מהשביל המסומן בטלפון. גם פתחתי ישום אחר לנסות לוודא שזה לא בעיה גי פי אס(ראיתי כיוון הדרכים והשבילים בו). החלטתי ללכת בשטח המישורי עד מפגש עם השביל במקום לחזור ולהתחיל מחדש. טיול יפה בין פרחי האביב במדבר. שראיתי את אבן שביל ישראל רציתי לחבק אותו. עצרתי התפללתי שחרית מקוצרת הלל ומוסף. היום ערב חג ולא ציפיתי לפגוש אף אחד. יאיר בא בעקבותי. לפעמים נדמה לי שאפשר לקחת מקל ולתת לי על הראש לפני שאשמע מישהו מתקרב. יש לו שבוע פנוי להשלים עוד מקטעים. הוא הגיע עד כאן לפני שנה מאילת. נוף לא משעמם. עבר אותי טרקטורון גדול עם שני בדוואים הלבושים הכל השחור כולל מסכות הנראים כמו נינגות. הניפו לשלום. פסי הרכבת למפעל אורן נראים באופק. בפניה לדרך עפר התיישבתי. בא טינדר ושאל לשלומי. הכל בסדר כמעט בחניון הלילה. לחניון הלילה לא היה אפילו שלט רק זכר למדורות. עברתי אותי והייתי צריך לחזור. הקמתי את האוהל למקום שיהיה ביתי גם מחר. 12:30. אין עץ אחד. יש יתרונות לאוהל קיץ שלי. רשתות בדלת ובשני הצדדים. עכשיו מצאתי מטמון המים. הזמנתי שמונה ליטר. קיבלתי סרטון וזה הפעם הראשונה שאני ולא חברים צריך למצוא אותם. הצלחה. שני רכבים של בדווים שואלים לשלומי. אחד נותן כרטיס ביקר " אוהל בדוואי לכל אירוע". טוב.

נכנסתי לאוהל ובישלתי בתוך הציר הליטר שלי עדשים כתומים ואורז. יותר מידי רוח בחוץ והאוהל נותן צל המשמש. בהמשך בישול להערב ומחרת. הבישול דורש נקוי אבל בחניונים האחרונים לא היה מים לרחיצת הכלים. בסוף כל בישול אני מכניס קצת מים מערבב ושותה. המצית נגמר והמצית הנוסף כנראה דלף הגז. נשאר לי גורים שהכנתי למקרה הצורך. בדיעבד, המצית עדיין עובד אבל האצבעות שלי הבעיה. לא מלמדים בבית הספר איך להשתמש במצית למי שלא מעשן. עבר פקח רשות הטבע והגנים בשם אורן. התלוננתי שאין אפילו שלט לציין את החניון והוא שלף הטלפון עם תמונות של שלטים שעקרו. זהיתי אחד

שעברתי בשביל. קשה להאמין אבל יש בני אדם כאלא. שאלתי אותו גם על המקטע של הכרובלת, השם ניתן מכיוון של פסגת ההר שפיתית ויש שביל קשה ברוחב מאד צר. היא הציע לי לרדת בנחל מדור ולא להשלים את כל ההליכה על הפסגה מפאת חוסר זמן ולרדת בחשכה מאד מסוכנת. רעיון טוב. ציערים הרבה ממני בקושי מסיימים אותו לפני החושך. יש לדעת בכל זאת עייפות החומר. בארבע הגיעו שני הרופאים המתלמדים בת"א ואחר כך רכב עם שני בחורים, שאחד מהם מקועקע הכל הגוף. הוא היה בחור נחמד. למה מכערים את הגוף? מסכנה, לא לשפוט את האדם מהאריזה החיצונית. הכנתי איטריות וקינאה למחרת לחג. לקחתי בקבוק מים ריק וחתכתי את הראש כדי לאחסן את הקינאה. הלילה קריר לכן לא נדרש קירור. ישנתי טוב מאד אפילו אם נמנמתי בה משך היום.

*** יום רבעי חג שני

בלי פנס לילה או טלפון זה לא אתגר ממשי. ברכתי את הרופאים להצלחה בדרך לכרובלת. חשבתי שזה משונה שהם הלכו בכיוון ההפוך והם יצאו רק בשבע בבוקר. אחרי כמה דקות הם חזרו לכיוון הנכון. לא רק אני טועה בניווט. הצעירים האחרים עזבו בעשר. נשארתי לבד השטח. זמן לבד זה לא דבר רע לפרקי זמן קצובים. עבר עוד פקח מתנדב בשם אילן שלא הכיר את השביל אבל אמר שחילץ רוכב אופניים תשוש קודם. הוא רשם את שמי והשעה במקרה שמישהו יחשוב שהלכתי לאיבוד. נוהל קבוע. בהמשך היום הגיעו זוג עולי ברית המועצות בגיל ביניים עם רכב שתכנן לטייל למחרת בגב מסוים. לפנות ערב שתי בנות הופיעו עם אותו רעיון. ישבתי איתן במדורה ודיברנו. שינה פחות מוצלחת.

***יום חמישי

השכמתי ב04:30 כדי לקפל את הכל ולצאת במקטע הקשה כמה שיותר מוקדם. יצאתי בלי שום דאגות לבאות שעה אחר כך. מהחניון לוקח די הרבה זמן להגיע לעליה בנחל עפרון ולגבים שם. השטח המישורי יפה עם הרבה פריחה מדברית. עצרתי להניח תפילין פעם ראשונה מהחג. הכנתי תה מנטה ירדתי לשכבת הבסיס שלי שהוא חולצה נגד קרינה ומתייבש מהר עם שרוולים ארוכים. עליה עם ברזלים שעברתי כמוה לא מעט. הגב הראשון היה קטן עם מעט מים. עברתי בבוץ. חשוב מאוד לנקות את הבוץ מהנעליים למנוע החלקה. סיפרו לי שאת גב השני גובהת המים עד המותניים. נכנסתי לבדוק את הגובה בלי נעלים. הקרקע בוצי וחלק. הלכתי עד שהמים הגיעו לחזה. אי אפשר לעבור עם התיק במים. ראיתי בצד ימין מין מדף צר שאפשר לעקוף את הגב אבל להגיע בחזרה לגובה השביל דורש קפיצה ארוכה שעם התיק 22 קילו אני לא מסוגל. הבאתי חוט ניילון דק לתלית בגדים ליבוש ולמקרים כאלא. הצלחתי להוריד אותו למעטה עם החוט ולקפוץ. הגבים ממש יפים. החיות שותים מהם שאנו לא בסביבה ומפריעים להם. בכל היום אף שבליסט לא פגשתי ורק זוג אחד עבר אותי לכיוון צפון. באחד הגבים הבאים נתקעתי והם הופיעו וסופר טל סחב לי את התיק למעלה איזה עשרים מטר. התפללתי לטל וקיבלתי סופר טל. הם עלו לגבים בנחל עפרון וחזרו באותה דרך. בהמשך נתקעתי שוב. זה לוקח קצת זמן מחשבה איך להתקדם אבל הסוף מוציאים את הפתרון. לפעמים חש מדף אבן מעל השביל או מעקף הגב ועם תיק גבוה כמו יש לי הוא נתקע ממש. אין בעיה, חייבים עכשיו להוריד את התיק הקשור אליך ולזרוק אותו קדימה. בעליה פגשתי את סופר טל ובת זוגתו ודיברנו ופתאום באמצע הדיבור היה חושך רגעי כמו הפסקת חשמל קצרה. פעם ראשונה שקורה לי משהו כזה בשביל. לא היה שום הרגשה יוצאת דופן לפני כן. הגישו מים מהתיק שלי ואכלתי תמרים וזה הכל. ירדת סוכר, או סתימת דלק או חסרת פעימה. מה זה משנה. הם השאירו שתי תפוחים ירוקים גדולים שלא יכולתי לסרב להם. לא כל יום אוכלים פרי בשביל אלא רק בהצטיידות. אחרי הרבה עליות הגעתי לפסגה. הרבה מטיילי יום לכיוון נגדי. התפללתי מנחה קצרה לפני הכרובלת ממש. בקטע הדרומי הוא לא נורא. תהום רק בצד אחד. עליות חדות אבל לא משהו חדש. השמש מראה סימוני דעיכה. נגדי יש שלושה דתיים מפתח תקווה ובני ברק. אחד ללא כובע. אין מקלות הליכה ולא נראה לי הביאו הרבה מים. שאלו אותי עוד כמה זמן יש ללכת. לא יכולתי להגיד להם. אני הולך לעט ויש להם מנוע טורבו. חששתי לגורלם אבל מה אני יכול לעשות. כל שנה יש חילוצים של בני ישיבות החרדיות שלא יודעים כלום חוץ מהישיבה ואין כישורי חיים בסיסים. הגעתי לירידה לנחל מורד. דרך ארוכה. ניסיתי למהר אבל מה לעשות... עוד ידיות תקועות בסלע במקרה הטוב. אי אפשר למהר. נוף יפה. מזלי הגיעתי לשטח המישורי בנחל לפני השקיעה אבל הלכתי בחושך עד קצת לפני 20:00. ראיתי מדורות ואורות פנסים באופק וידעתי שהגעתי לחניון לילה מדור שאין לו מים אבל לא הייתי צריך. פגשתי זוג עם רכב על יד המדורה. בהמשך נתנו לי שתי כוסות יין ואחר כך תפוחי אדמה מהאש ממש מעדן. דיברנו והלכתי לישון.

*** יום שישי

קמתי מאוחר יחסית מכיוון שאני צריך רק להגיע לחניון אורון בשערי המפעל שיש בו מים, קליטה ומקום להטעין את הטלפון הסוללה שלי. הזוג הצעיר לקח אותי. ממש הצלה מהליכה בדרך עפר שעות. הבחור מכרכום או שם דומה מעל הכנרת שהורים של אורין גרו. הוא לומד בווינגייט והיא בצפת. הם חזרו ונתנו לי קצת ירקות ופסטה. ממש חבר'ה.

בחניון לילה היו אבא מבוגר בן 86 והחברה הסינית הצעירה שלו יחד עם בנו. דיברנו הרבה. הוא מתגורר בסין. פרק שנת. אל חשש, אני לא מתכנן למצוא חברה סינית... הבן שלו עובד בטכניון בפרויקט יצור מימון זול. יש להם כבר פיילוט. פגשתי אותם בנחל אתמול. כיבסתי את הבגדים שהיו עלי והכנתי. הכנתי אורז ועדשים לצהריים. לשבת הכנתי אחרון הקינוא שהיה לי ופסטה. לפני ערב שמעתי "דוד" שתי בנות שפגשתי פעמים השביל הופיעו - אבישי ואילת השחר. שמחתי. ובחור בשם אופיר אחרי הן. הוא הציע לבנות לתפוש טרמפ' לערד למלאך שביל. הכל בסדר, הייתי לבד בלילה. לא שזה משנה. החניון בפתח שער הכניסה של מפעל אורון וחברת הבטחה (בדווים). היה קר אבל ישנתי בסדר חוץ מלקום לשירותים. *** יום שבת

קמתי וישבתי השמש בשולחן פיקניק כאשר שלושה חיילים בחופשה באו. כיבדו אותי עם כמה חופני דגני בוקר "צ'יאיוס" שמזמן לא אכלתי. ממש אוכל בריאות... הם הביאו קערות עם ליטר חלב. אחד היה מחטיבה 401 שריון והיה על מה לדבר. אני כשומר החניון. רכב עם רוכבי אופניים - יש עכשיו הרבה שבילים מיוחדים לאופניים ססידר איזה נדבן קנדי. קבוצה גדולה של צעירים בשנת שירות מקיבוץ רבידים אכלו ונתנו לי שלוש רבע פחית זיתים. הם בטיול יום לקטע קצר של השביל שאני עתיד לעבור מחר. אכלתי סעודה שניה של שבת עם חצי לחמנייה עם חסה וטחינה בפנים. ממש טעים. וגם את הקינוא שהכנתי יום שישי שגם היה טעים עם הזיתים. זוג נחמד בני בשנות הארבעים שדיברתי איתם כיצאו השאירו לי 4 אשכוליות, במבה, קלמנטינות, תפוחים. ממש עוצר. לסעודה שלישיית היה הפסטה מיום שישי עם טחינה מעל. דומה בטעם לגבינה, וירקות. טנדר גדול עם נגרר שהכיל אוהלים ותאים להספקה למטיילים במדבר (כנראה חברה מסחרית) עצר על יד הפח לזרוק שקית זבל גדולה. כאשר פתחתי לו הדלת של מכולת הזבל הוא שאל האם אני אוסף בקבוקים. הוא חשב שאני חסר בית. סיפרתי שאני בשביל והציע אוכל ולא סירבתי מכיוון שלא נסעתי להצטייד מאז מפצה רמון ויש לי עוד שני ימים של הליכה לפני המזג האוויר משתנה לשרבי. ביקשתי פחמימות וקיבלתי פסטה אורז ותירס ולחמניות. מה עוד אני יכול לבקש? לפני השקיעה נראו באופק עוד זוג בנות מהשביל. כאשר התקרבו, אמרו שלא יכול להיות שזה "דוד". הן הקימו אוהל והלכו מיד לישון אחרי המקטע שהר הכרבלת. *** יום ראשון

יצאתי מוקדם מחניון לילה אורון. השביל לא מסומן כראוי לכן סטייה קלה לכאן ולשם. לפני הטיפוס לעוד הר המשקיף על עוד מכתש, הנחתי תפילין. נוף יפה. פגשתי בחורים ההולכים בכיוון הנגדי. בירידה הכנתי תפוחי אדמה מפתיתים. נגמר לי הכת. אחרי ירידה די תלולה בצנפיר, שביל צר הגעתי למעבר מתחת לפסי הרכבת. עקפתי את המעבר ועברתי את הפסים מלמעלה. אני עם תיק הרבה יותר מידי גבוה למעבר המים. בהמשך לעוד מעיין וברכת מים. לא ירדתי לברכה שרואים די קרוב. המקטע אמור להיות מאד מאתגר לאנשים שיש פחד גבהים כמוני אבל לא ממש פחדתי משום מה. הייתה קבוצה של חרדים צעירים בלי לבוש מתאים וכמות מספקת של מים. היו כאלה שנעלו כפכפים וקרוקס. מדהים חוסר האחריות של ההנהלה. הלכתי בקצה הר אבל אם מעקה אחיזה שמשנה את הכל. אחר כך יתדות וסולם גבוה שירדתי בלי בעיות. ירדתי לנחל נחמד רק לעלות בחזרה. הדרך לא נגמרת. פגשתי עוד זוג צעירים לכיוון עוד מעיין. נחתי לאגור כוחות תחת עץ נעים. שמעתי "דוד" מאחור וזה היה בחור שהכרתי מזמן. הוא ממש עידד אותי. היה במקום. ריאתי מרחוק מצפה הכוכבים. עוד שישה קילומטרים. לא פשוט אבל מישור יחסית. לא רציתי להגיע עוד פעם לחניון לילה בחושך. הטמפרטורה הייתה רק 24 מעלות. יותר מקודם אבל לא חם במיוחד. התחיל לנשוב רוח עזה וקרירה שכמעט העיפה אותי. שמחתי. ראיתי את הכביש הצר הישן מזמן הבריטים שקישר הצפון לאילת. לרוב רק רוחות של חיילים בריטים עוברים בו. החניון לא רחוק. פגשתי עוד בדואי ששאל בן כמה אני ואמר שהוא בקושי כבן שלושים ובקושי יכול ללכת מרחקים קצרים. על יד החניון היה ברז מים ממכל תת קרקעי ומליאתי מים. חניון גדול ומסודר יחסית, נחל עקרבים שמו. נדמה שכל אחד מצא פינה מבודדת משלו. אני דווקא חיפשתי קרבה לאנשים. אחרי היום ידעתי שעוד מקטע, 26 ק"מ עם חום של 25 מעלות למחרת לא בא בחשבון. התחזית הייתה ל28 אחרי כן.

היה רכב שכור בחניון עם שתי בנות. אחת הבנות אמרה לי שהיא פגשה אותי בשביל כמה ימים קודם עם המשפחה שלה כאשר חשבו שאני אבא שלהם בעיקול, וצעקו אבא אבא ואני עניתי שאני גם אבא. הבנות חיפשו מקום לטייל למחרת והסכימו ולהסיע אותי למקום עם תחבורה ציבורית. מזל מכיוון שסוף המקטע היה בשום מקום. *** יום שני

קמתי מאוחר יחסית אבל במספיק זמן להניח תפילין להתפלל ולקפל את האוהל. נסעתי עם הבנות. הן עקפו סוללת עפר ונסעו בדרך מעלה העקרבים. כביש צר עם חביות במקום מעקות. נסעתי בו לפני הרבה שנים בטיול. עכשיו הכביש רשמית סגור. נוף מפחד ממש. סיבובים חדים.

הגענו לכביש הערבה ומה לקחתי אוטובוס לת"א. בת"א הסתבכתי כרגיל בתחנה המרכזית. קומה 7 בבניין
דן במקום בניין אגד. בכביש אחד, תעונה שעיכב. בירושלים עליתי לחנות לציווד טיולים, שהכל התחיל,
וקניתי אבזם חדש לתיק מציתים ומכל גז להמשך השביל שיבוא. ירדתי במשקל. חוויה שאי אפשר לתאר
במילים או בתמונות.
המשך יבוא.